

A M A G Y A R K Ö Z T Á R S A S Á G N E V É B E N !

A Szegedi Ítéltábla dr. Pencz Kamilló ügyvéd által képviselt **felperes neve (címe)** felperesnek - dr. Kocsisné dr. Gyuris Ilona ügyvéd által képviselt **alperes neve (címe)** alperes ellen biztosítási szerződésből eredő követelés iránt indított perében a Bács-Kiskun Megyei Bíróság 2010. október 27. napján kelt 2.P.20.338/2008/84. számú ítélete ellen a felperes által 85. sorszám alatt előterjesztett és 89. sorszám alatt megindokolt fellebbezés folytán lefolytatott másodfokú eljárásban meghozta a következő

Í T É L E T E T :

Az elsőfokú bíróság ítéletét **helybenhagyja.**

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak külön felhívásra 408.000 (Négyszáznyolcezer) Ft le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket.

Kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 100.000 (Egyszázezer) Ft másodfokú eljárási költséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I N D O K O L Á S :

A felperes 2005. október 13-án pénzügyi lízingszerződést kötött a **(személygépkocsi 1 típusa)** típusú, **(évszám)**-es évjáratú, benzinüzemű, **(rendszer 1)** forgalmi rendszámú személygépjárműre az **(lízingcég neve)**-vel. A szerződésben a felperes kötelezettséget vállalt arra, hogy a jármű 7.500.000 Ft bruttó vételárából a lízingcég által megfinanszírozott 3.500.000 Ft összeg alapján 72 hónapos futamidő alatt havi 85.333 Ft törlesztő részletet megfizet az **(lízingcég neve)**-nek.

A gépjárművet a felperes 2005. október 16-án átvette. A jármű törzskönyvébe és forgalmi engedélyébe tulajdonosként az **(lízingcég neve)**, üzembentartóként a felperes került bejegyzésre. A felperesnek az **(lízingcég neve)** felé a fenti lízingszerződés alapján fennálló fizetési kötelezettségét **(közjegyző neve)** közjegyző tartozáselismerő nyilatkozatba foglalta. A közjegyzői okiratban a felperes rokona, néhai **(személy 1) (címe)** szám alatti lakos készfizető kezességét vállalt az **(lízingcég neve)** felé a lízingszerződésből eredő teljes fizetési kötelezettségért.

A felperes 2005. október 13-tól kezdődő hatállyal az **alperes neve** alperessel a **(rendszer 1)** forgalmi rendszámú gépjárműre 252-es módozatú casco biztosítási szerződést kötött, amely az alapbiztosításon kívül a lopás- és elemi kárra, kiegészítő biztosításként a töréskárra, az extra károkra és életbiztosításra is kiterjedt, 300.000 Ft összegű választott önrésszel. A megkötött biztosítási szerződés CT 2. záradéka értelmében minden kár esetén kedvezményezett a tulajdonos **(lízingcég neve)**, **(címe)**. A felperes a 2005. október 13-án kelt nyilatkozatával a határozatlan időre kötött biztosítási szerződés alapján őt megillető jövőbeni kártérítési összegre vonatkozó követelését a lízingszerződés fennállása alatti időszakra az **(lízingcég neve)** engedményesre engedményezte, aki rendelkezett, hogy az alperes a szolgáltatás összegét, az engedményezés erejéig - az engedményes **(lízingcég neve)** bankszámlájára utalja át.

A felperes és **(személy 1)** között 2005. október 13-án létrejött szerződés alapján a felperes határozatlan időre a **(rendszer 1)** forgalmi rendszámú **(személygépkocsi 1 típusa)** gépjárművet **(személy 1)**-nak használatra átadta azzal, hogy **(személy 1)** köteles a gépjármű kötelező felelősségbiztosítását, súlyadóját, illetve a minden hónapban esedékes lízingdíját fizetni. **(személy 1)** vállalta, hogy a gépjármű állagát megóvjaa, s ha a gépjárműben kár keletkezik, annak megtérítésére is kötelezettséget vállalt.

(személy 1) 2005. december 17-én hajnalban az általa vezetett **(rendszer 1)** forgalmi rendszámú gépjárművel az **(X)** számú út 13700 m-nél a jobb oldali útszélről áttért a menetirány szerinti bal oldali forgalmi sávba, ahol frontálisan ütközött az **(személy 2)** által vezetett **(rendszer 2)** forgalmi rendszámú, **(személygépkocsi 2 típusa)** gépjárművel. A helyszínen a **(személygépkocsi 2 típusa)** gépkocsi kézifékje be volt húzva. Személyi sérülés nem történt, de az ütközés után ismeretlen okból mindkét gépjármű kiegégett. A járművezetők a rendőrséget és a tűzoltóságot a helyszínre kihívták, a hatóságok azonban már csak az autók kiegégett állapotát tapasztalták.

A balesetet követően, 2005. december 17-én **(helyszínelő neve)** baleseti helyszínelő kihallgatta a balesetben részes járműveket vezető **(személy 1)**-t és **(személy 2)**-et is. A járművezetők meghallgatására 2006. február 2. és 8. napján a **(helység 1 neve)**-i Rendőrkapitányság, mint szabálysértési hatóság előtt is sor került.

A **(helység 1 neve)**-i Rendőrkapitányság, mint szabálysértési hatóság a 2006. február 8-án kelt 230-322/2006. Szbs. számú határozatával **(személy 1)**-t a közúti közlekedés rendjének a megzavarása szabálysértés elkövetése miatt 40.000 Ft pénzbírsággal sújtotta és a „B” kategóriába tartozó járművek vezetésétől egy hónapra eltiltotta. A

határozat ellen **(személy 1)** kifogással élt. A **(helység 1 neve)**-i Városi Bíróság a 2006. március 9-én hozott és 2006. március 24-én jogerőre emelkedett végzésében a szabálysértési hatóság határozatát megváltoztatta és a közúti közlekedés rendjének megzavarása szabálysértés miatti eljárást megszüntette. Határozatában kifejtette, hogy **(személy 1)** védekezése szerint a jobboldali út szélén egy általa fel nem ismert nagyobb testű állat ugrott elő, mire járművével a kormányt félrerántotta, ezért tért át a menetirány szerinti bal oldali forgalmi sávba. Az állandósult bírósági gyakorlat értelmében nem róható az elkövető terhére, ha a tőle függetlenül bekövetkezett veszély elhárítása érdekében nem a legmegfelelőbb magatartást tanúsítja. **(személy 1)** a bekövetkező veszélyhelyzet elhárítása érdekében cselekedett, amely azután a baleset közvetlen oka lett.

A felperes, illetve **(személy 1)** az alperesnél 2005. december 22-én a káreseményt bejelentették, a kitöltött kárbejelentési adatlapon tulajdonosként a felperest, vezetőként **(személy 1)**-t feltüntetve, előadva, hogy káresemény úgy következett be, hogy **(helység 2 neve)** irányában haladva a **(személy 1)** által vezetett **(személygépkocsi 1 típusa)** elé valamilyen nagy testű állat vagy tárgy került, ezért áttért a szembe jövő sávba és frontálisan ütközött a **(személygépkocsi 2 típusa)** személygépjárművel. **(személy 2 édesapja)**, a **(személygépkocsi 2 típusa)** jármű tulajdonosa, illetve az autót vezető fia, **(személy 2)** 2005. december 23-án szintén bejelentette a káreseményt az alperesi biztosítónál, előadva, hogy a szembejövő **(személygépkocsi 1 típusa)** áttért a **(személygépkocsi 2 típusa)** jármű forgalmi sávjába és összeütköztek, s az ütközést követően mindkét autó kitégett. A balesetért **(személy 2)** nem, **(személy 1)** a felelősségét elismerte.

Az alperes a 2006. június 6-án kelt levelében tájékoztatta a felperest, hogy a kárrendezés során beszerzett iratok, káresemény leírások, a balesetben részes gépjárművek vizsgálata alkalmával talált rongálódások, sérülések nem támasztják alá, hogy a káresemény a leírt módon következett be, ezért a **(személygépkocsi 1 típusa)**ban keletkezett tűzkárt a casco biztosítás terhére a biztosító rendezni nem tudja. Ugyanerről tájékoztatta az alperes a 2006. szeptember 12-én kelt levelével az **(lízingcég neve)**-t.

2006. október 20-tól az **(lízingcég neve)** jogutóda a **(\"H\" Zrt.), (címe)**.

A balesetben roncsolódott - totálkáros - **(személygépkocsi 1 típusa)** gépjárművet a lízingcég 2006. november 10-én értékesítette bruttó 200.000 Ft értéken, és a 2006. december 5-én kel levelével felhívta a felperest, hogy a lízingszerződésből eredő tartozása címén 4.524.587 Ft-ot 8 napon belül fizessen meg. A felperes a lízingcég felé nem teljesített.

A **(személygépkocsi 1 típusa)** járművezetője, **(személy 1)** 2008. augusztus 8-án elhunyt.

A 2005. december 17-én bekövetkezett baleset időpontjában az ún. 252-es módozatú casco szerződés alapján a vagyonbiztosítási jogviszony a felek között fennállt a **(személygépkocsi 1 típusa)** gépjárműre vonatkozóan. Az alperes 252-es módozati számú casco

szerződése az alapbiztosítás keretében a lopás és elemi károkra nyújt fedezetet. Az alperes 252-es módozatú alap casco biztosításának általános feltételei tartalmazzák, hogy a szerződés a belföldi forgalmi rendszámmal ellátott biztosított gépjármű széria-kivitelű alaptípusára, annak ugyanolyan kivitelű alkatrészeire és tartozékaira, továbbá a gépjármű rendeltetésszerű használatához kötelezően előírt, valamint a személy- és vagyonvédelmet szolgáló tartozékaira terjed ki.

A gépjármű alap casco biztosítás általános feltételeinek 4. a. pontja szerint biztosítási esemény többek között a biztosított gépjárművet, alkatrészét, tartozékát károsító tűz által okozott kár (elemi kár). Elemi kárnak minősül a gépjárművel, alkatrészeivel, tartozékaival - a gépjármű berendezéseinek meghibásodása vagy külső eredetű tűznek a gépjárműre történő áttérése folytán - keletkezett tűz, illetve robbanás által okozott kár. Az alap casco biztosítás A/bb. pontja szerint a casco biztosítás nem terjed ki az olyan tűz- és robbanás károkra, amelyek a gépjárműnek az alap casco biztosítás fedezeti körébe nem tartozó töréskárával okozati összefüggésben következtek be.

Az alapbiztosítás egyik kiegészítő biztosítása, a peres felek között létrejött biztosítási szerződésnek is részét képező kiegészítő gépjármű-törésbiztosítás, amely a gépjármű alkatrészeiben, tartozékaiban baleseti erőhatás által keletkezett sérülésekre, továbbá idegen személy által okozott rongálásra nyújt fedezetet. A kiegészítő törésbiztosítási szerződés nem terjed ki azokra a károkra, amelyek nem baleseti jelleggel, vagy az alapszerződésben kizárt ok folytán keletkeztek.

Az alap casco biztosítás általános feltételeinek 11. a. pontja szerint a biztosítási eseményt 2 munkanapon belül be kell jelenteni a biztosított lakhelye vagy a káresemény helye szerint területileg illetékes gépjármű-kárrendezési szervnél. A gépjárműben keletkezett tűz- és robbanáskárt a tűzrendészeti hatóságnál haladéktalanul be kell jelenteni. A büntetőeljárás során hozott határozat önmagában nem bizonyítja a biztosítási esemény bekövetkezését, a biztosító felhívására a szükséges felvilágosításokat meg kell adni, és lehetővé kell tenni a bejelentés és a felvilágosítás tartalmának ellenőrzését. A biztosító kötelezettsége nem áll be, ha a biztosított a fenti bekezdésekben előírt kötelezettségeket nem teljesíti vagy jelentős tényeket, adatokat, körülményeket elhallgat, illetőleg nem a valóságnak megfelelően ad elő, és emiatt lényeges körülmények kideríthetetlené válnak.

A felperes a módosított keresetében a 2005. december 17-én bekövetkezett baleset időpontjában a **(személygépkocsi 1 típusa)** gépjárműre fennálló, alperessel kötött casco biztosítási szerződés alapján kérte az alperest kötelezni, hogy 6.800.000 Ft-ot és annak 2005. december 18. napjától a kifizetés napjáig járó törvényes késedelmi kamatát, mint kártérítést a **(*"H"* Zrt.)** részére fizessen meg. Kérte az alperest a perköltségben is marasztalni. Keresetét a Ptk. 536. § /1/ bekezdésben, és 548. §-ban foglalt rendelkezésekre alapította. Előadta, hogy 2005. december 17-én **(személy 1)**, akinek kölcsönadta a **(személygépkocsi 1 típusa)** gépjárművet az **(X)-es** számú úton **(helység 2 neve)** irányába közlekedett. Az út 13700 m-nél a jobb oldali útszélről egy általa fel nem ismert nagyobb testű állat ugrott elé, mire **(személy 1)** a járművel a kormány félrerántás folytán áttért a menetirány szerinti bal oldali forgalmi sávba, ahol frontálisan ütközött

a szemből szabályosan érkező **(személy 2)** által vezetett **(rendszám 2)** forgalmi rendszámú **(személygépkocsi 2 típusa)** gépjárművel. Az ütközés következtében a járművekben tűz keletkezett, mire a tűzoltók kiérkeztek mindkét jármű teljesen kiégett. A **(személygépkocsi 1 típusa)**ban 6.800.000 Ft kár keletkezett a felperes által felkért értékbecslő szóbeli közlése szerint. Előadta, **(személy 1)** a káresemény megelőzése, enyhítése érdekében úgy járt el, ahogy az az adott helyzetben általában elvárható. Hivatkozott arra, hogy az alperesnél a káresemény a szabályzatnak megfelelően bejelentésre került. Hivatkozott a lízingszerződés általános szerződési feltételeinek 5.5 pontjára, mely értelmében a lízingbevevő jogosult és köteles mindennemű káreseményből eredő igényt a biztosítónál és a károkozónál érvényesíteni.

Az alperes a kereset elutasítását és a felperes perköltségben marasztalását kérte. Vitatta a felperes keresetösségi jogát, továbbá a biztosítási esemény bekövetkezését. Előadta, hogy a felperes a biztosítási szerződés szerződője, üzembentartója, a **(személygépkocsi 1 típusa)** gépjárműnek nem tulajdonosa. Hivatkozott arra, hogy a Ptk. 544. § /1/ bekezdése alapján a biztosítási esemény bekövetkezését a szabályzatban megállapított idő alatt be kell jelenteni a biztosítónak, a szükséges felvilágosításokat meg kell adni, és lehetővé kell tenni a bejelentés és a felvilágosítások ellenőrzését. Nem áll be a biztosító kötelezettsége, ha a biztosított az e törvényhelyben előírt kötelezettségeket nem teljesíti, vagy jelentős tényeket, adatokat, körülményeket elhallgat, vagy nem a valóságnak megfelelően adja elő. Előadta, hogy biztosítási eseménynek csak a casco biztosítási szerződésben megállapított károsító esemény minősül, a büntetőeljárás során hozott határozat önmagában nem bizonyítja a biztosítási esemény bekövetkezését. A határozat a gépjárművek ütközését tartalmazza, a tűz káreseményt nem említi. Előadta, hogy a kárrendezés során beszerzett iratok, káresemény leírások, a balesetben részes gépjárművek vizsgálata alkalmával talált rongálódások nem támasztották alá a káresemény felperes és a balesetben részes másik jármű vezetője által leírt módon történő bekövetkezését. A tűzrendészeti hatóság megállapította, hogy a tűz keletkezésének oka és körülménye ismeretlen. A **(C Kft.)** pedig úgy nyilatkozott a kárrendezési eljárásban, hogy a **(személygépkocsi 1 típusa)** gépjármű gyárilag rendelkezik minden olyan védelemmel, amely megakadályozza annak kigyulladását egy esetleges baleset bekövetkezésekor.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a felperes keresetét elutasította. Megállapította, hogy a peres felek között 2005. december 17. napján a **(rendszám 1)** forgalmi rendszámú **(személygépkocsi 1 típusa)** gépjárműre vonatkozóan a Ptk. 536. § /1/ bekezdése és 548. §-a által szabályozott, 252. módosított casco vagyonszerzési szerződés jött létre. Alaptalannak ítélte az alperes felperesi keresetösségi jogot vitató előadását, tekintettel arra, hogy a felperes, mint szerződő fél jogosult volt az alperessel szemben a szerződés teljesítése iránti per megindítására, ugyanakkor a biztosítási szerződés CT 2. záradéka szerint a keresetében, csak a kedvezményezett jogutódja javára szóló teljesítést igényelhetett. Megalapozott felperesi igényérvényesítésre azonban akkor kerülhetett volna sor, ha a felperes a Pp. 164. § /1/ bekezdése értelmében a

biztosítási esemény bekövetkezését kétséget kizáró módon igazolja. A felmerült bizonyítékok körében értékelte, hogy **(személy 2)** tanú a peres eljárás során történt kihallgatása alkalmával a baleset körülményeit nem a 2006. február 8-i rendőrség előtti meghallgatása szerinti módon adta elő. A nyilatkozatok eltértek a baleseti helyszínelés alkalmával tett nyilatkozataitól is. Különbség volt az előadásokban tekintetben, hogy a **(személygépkocsi 1 típusa)** típusú gépkocsit készítette-e valamely állat felbukkanása a menetirány szerinti bal oldalra történő áttérésre, és az **(személy 2)** által vezetett **(személygépkocsi 2 típusa)** típusú gépkocsival való ütközésre. Amíg a pert megelőző nyilatkozataiban állította, hogy a **(személygépkocsi 1 típusa)** valamely állat felbukkanása miatt tért át az ő sávjába, addig a peres eljárásban határozottan úgy nyilatkozott, hogy semmilyen állatmozgást nem észlelt. Eltérő előadásokat tett a járművekben keletkezett tűz okát illetően is. A baleseti helyszínelés során úgy nyilatkozott, hogy az ütközést követően, amikor már beszélgettek **(személy 1)**-vel, a **(személygépkocsi 1 típusa)** elejéről sercegő hangot hallott, majd az autó kigyulladt, ami áttért a másik autóra is. A rendőrségi meghallgatása során azt adta elő, hogy amikor már beszélgettek **(személy 1)**-vel az úton, hangot hallott, de nem tudta, hogy az a **(személygépkocsi 1 típusa)**ból vagy a **(személygépkocsi 2 típusa)**ból jött. A peres eljárásban azt sem tudta megmondani, hogy a tűz a **(személygépkocsi 2 típusa)**ra is áttért-e vagy a **(személygépkocsi 2 típusa)**ban is tűz keletkezett. A tűz keletkezési okát illetően egyértelmű bizonyítékul az ütközést követően végzett tűzvizsgálat adatai sem szolgáltak. Eltérően adta elő a baleset körülményeit tekintetben is, hogy amíg a rendőrségi meghallgatása során úgy nyilatkozott, hogy az ütközés előtt nem volt lehetősége arra, hogy fékezzen, hirtelen történt az eset, addig a peres eljárás során tett előadásában azt mondta, hogy az ütközés előtt lassított, és amikor szemből ájtött az autó a sávjába, fékezett. **(személy 2)** előadása szerint gépjárművével 50 km/óra sebességgel haladt, és **(személy 1)** előadta, hogy a **(személygépkocsi 1 típusa)** típusú gépkocsival 70 km/óra sebességgel közlekedett. A perben kirendelt **(szakértő 1 neve)** igazságügyi közlekedési szakértő és **(szakértő 2 neve)** igazságügyi tűzvédelmi szakértő egyesített szakértői véleménye azt rögzíti, hogy a járműrongálódások, valamint azon megállapítás szerint, hogy a járművek jó közelítéssel az ütközés helyén maradtak, a balesetben részes járművezetők elmondása szerinti jármű sebességekkel az ütközés nem jöhetett létre. Az alapadatok - főleg a **(személygépkocsi 1 típusa)** gépjármű esetén - lényegesen kisebb ütközési sebességet támasztanak alá, így kizárható, hogy az ütközés a néhai **(személy 1)** által elmondott sebességgel következett be. Rámutatott arra is, hogy a járművek sérüléseit egymásnak egyértelműen megfeleltetni nem lehetett. A balesetben részes gépjárművek mechanikus ütközései nem illeszkednek maradéktalanul egymáshoz. A néhai **(személy 1)** által elmondott haladási és ütközési sebességeket tekintve nem lehet indokot találni arra, hogy a két jármű miért nem távolodott el egymástól, illetve az ütközési helytől. A tűzvizsgálati szakértő a tűz keletkezési okát ismeretlennek nyilvánította, mivel a vizsgált tűzkeletkezési okok egyike sem volt bizonyítható, és a rendelkezésre álló adatok alapján pedig az sem volt megállapítható, hogy a tűz melyik járműben keletkezett, és melyik járműről melyik járműre terjedt át. E bizonyítékokat együttesen mérlegelve arra a következtetésre jutott, hogy a felperes a perben nem bizonyította kétséget kizáróan a baleset időpontjában a felek között fennálló biztosítási szerződés szerinti, illetve a biztosító felé tett kárbejelentésben foglaltak szerinti biztosítási esemény bekövetkezését. Elutasította a felperes további tanúk meghallgatása iránti bizonyítási kérelmeit, figyelemmel arra, hogy a tanúk vallomásától az ügyben a biztosítási

Pf.III.20.174/2011/4. szám

esemény bekövetkezését illetően további adat nem volt várható. A tanúk ugyanis a balesetet nem látták, a balesetet követően érkeztek a helyszínre, így a baleset bekövetkezéséről érdemi információkkal nem rendelkeztek. A balesetet követő állapotot pedig helyszínrajzok és fényképfelvételek rögzítik, amelyek ismeretében készítették el a perben kirendelt szakértők a szakvéleményt. Nem találta indokoltnak a perben beszerzett szakértői vélemény kiegészítését a balesetben részes **(személygépkocsi 1 típusa)** személygépkocsi értékének megállapítása, illetve a „gépjármű bólintással” összefüggésben sem. Rámutatott, hogy a műszaki és tűzvizsgálati szakértők egyesített szakvéleményükben a baleset körülményeivel összefüggésben a rendelkezésre álló teljes iratanyag alapján, a feltett kérdésekre válaszolva, a baleseti adatokat minden szempontból értékelő, valószínűségi kategóriába tartozó szakmai megállapításokat tettek. A járművek magassági méreteinek összehasonlítása esetén keletkező eredmény valamennyi műszaki és tűzvizsgálati szakértői megállapítást illetően az egyesített szakértői vélemény megállapításait kétséget kizáróan igazolt szakmai állásfoglalássá nem tudja megváltoztatni. Másrészt pedig a biztosítási esemény felperes előadása szerinti bekövetkezése nem volt kétséget kizáróan megállapítható, így sürgősséget kellett volna a szakvélemény további kiegészítése.

Az elsőfokú ítélettel szemben a felperes terjesztett elő fellebbezést, melyben kérte elsődlegesen az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését, másodlagosan az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a kereseti kérelmének történő helyt adást. Arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást nem megfelelően állapította meg, és nem helyes jogi következtetéseket vont le. A felperes a perben minden kétséget kizáróan bizonyította, hogy a baleset időpontjában a felek között fennálló biztosítási szerződés szerinti, kárbejelentésben foglaltaknak megfelelő biztosítási esemény bekövetkezett. Az elsőfokú bíróság az egyesített szakértői vélemény egyes elemeit nem megfelelően értékelte. Azt a szakértői vélemény is megállapította, hogy a járművek véghelyzete alapján teljes egészében elfogadhatóak voltak azon megállapítások, hogy a **(személygépkocsi 1 típusa)** személygépkocsi tért át a menetirány szerinti bal oldali forgalmi sávba, és a **(személygépkocsi 2 típusa)** személygépkocsi a saját menetiránya szerinti jobb oldali forgalmi sávjában haladhatott, amikor a járművek közötti ütközés bekövetkezett. A szakvélemény szerint **(személy 1)** által a szabálysértési eljárásban előadott módon a baleseti előzmény ki nem zárható módon bekövetkezett. A sérülésekkel kapcsolatosan a szakvélemény arra mutatott rá, hogy a károkozó magatartással kapcsolatban a gépjármű frontvonalának sérülései állhatnak okozati összefüggésben. A tűz keletkezésének időpontja tekintetében többféle adat merült fel, azonban annak reális időpontja a szakértői vélemény szerint is megállapítható. A járművek ütközési helye, mértéke alapján a tűz keletkezése a motortérben tűzvédelmi szempontból nem zárható ki teljességgel. Miután a gépjárművek a baleset következtében érintkezésbe kerültek egymással, így lehetőség volt rövid időtartamon belül is arra, hogy a tűz az egyik járműről átterjedjen a másikra. Hivatkozott arra, hogy a baleset bekövetkezése után a balesetben részes felek azonnal rendőrt hívtak, és a tűzoltókat is azonnal értesítették. A hatóságok minden eljárási cselekményt fogadosítottak. A káresemény bekövetkeztét támasztja alá a büntetőeljárás során hozott határozat is. Utalt arra, hogy indokolatlan volt a szakértői

vélemény kiegészítésének elutasítása mind a **(személygépkocsi 1 típusa)** típusú gépkocsi értékének meghatározása, mind pedig a jármű bőlintással kapcsolatosan. Ez utóbbi tekintetében a szakértői vélemény kiegészítése esetlegesen választ adhat arra, miért nem feleltethető meg a két jármű magassága a sérülésnek 100 %-ban. Az elutasított tanúbizonyítás iránti kérelmekkel összefüggésben arra hivatkozott, hogy a tanúk meghallgatása elengedhetetlen lett volna, és meghallgatásuk további bizonyítékul szolgálhatott volna a biztosítási esemény bekövetkezésére. Az elsőfokú bíróság **(személy 2)** tanú eltérő vallomásainak értékelése körében nem tulajdonított kellő súlyt annak, hogy a káresemény során az érintett személyek esetében stressz is kialakulhatott, amelynek következtében a valóságostól eltérő adatokra emlékezhetek a balesetben részt vevők.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte. Hangsúlyozta, hogy az alap casco biztosítás nem terjed ki az olyan tűz- és robbanásárokra, amelyek a gépjárműnek az alap casco biztosítás fedezeti körébe nem tartozó töréskárával okozati összefüggésben következtek be. A kiegészítő törésbiztosítási szerződés nem terjed ki azokra a károkra, amelyek nem baleseti jelleggel, vagy az alapszerződésben kizárt ok folytán keletkeztek. A büntetőeljárás során hozott határozat önmagában a biztosítási szerződés szerint nem bizonyítja a biztosítási esemény bekövetkezését, annál is inkább sem, mivel e határozat meghozatalára nem műszaki szakértői megállapítások, a baleset bekövetkezésének körülményei, mechanizmusa vizsgálata alapján, hanem kizárólag **(személy 1)** felelősséget elismerő nyilatkozata alapján került sor. Az elsőfokú bíróság a bizonyítékok alapján helyesen jutott arra a következtetésre, mely szerint a biztosítási esemény felperes előadása szerinti bekövetkezése nem volt kétséget kizáróan megállapítható. A peres eljárást megelőző eljárások alkalmával **(személy 1)** és **(személy 2)** meghallgatására sor került, amikor is nyilatkozataik ellentéteteket tartalmaztak csakúgy, mint az alperes által készített jegyzőkönyvben előadottak is. A nyilatkozatok és a gépjárművek sérülései nem támasztották alá az általuk előadott baleset bekövetkezését, annak mechanizmusát. A meghallgatott **(személy 2)** jelen perben tett nyilatkozata eltérő volt a korábbiaktól. A nyilatkozatok közötti eltérésre stressz nem szolgálhatott alapul, ugyanis a perben meghallgatott **(helyszínelő neve)** baleseti helyszínelő kifejezetten úgy nyilatkozott, hogy a járművezetők higgadtak voltak. A perben kirendelt szakértő véleménye szerint az ütközésnek a **(személy 1)** által elmondott sebességgel való bekövetkezése kizárható, és a járművek sérülései egymásnak egyértelműen nem feleltethetők meg. A **(személy 1)** által elmondottak alapján nem lehet indokot találni arra, hogy a két jármű miért nem távolodott el egymástól, illetve az ütközési helytől. A tűzvizsgálati szakértő a tűz keletkezésének okát ismeretlennek nyilvánította, mert a vizsgált tűzkeletkezési okok egyike sem volt bizonyítható. Mindezek alapján az elsőfokú bíróság megalapozottan jutott arra a következtetésre, hogy a felperes a perben nem bizonyította kétséget kizáróan az alperes felé tett kárbejelentésben foglaltak szerinti biztosítási esemény bekövetkezését. Biztosítási esemény hiányában az alperes helytállási kötelezettsége nem állapítható meg. Megalapozatlan a felperes további tanúk meghallgatása iránti kérelme is, ugyanis a baleset bekövetkeztét a meghallgatni kért tanúk egyike sem látta.

A fellebbezés **alaptalan**.

Az ítéletábra előjáróban leszögezi, hogy az alperes az elsőfokú ítélettel szemben fellebbezést nem terjesztett elő. Fellebbezés hiányában - a fellebbezési jog korlátaira figyelemmel - a másodfokú bíróság vizsgálódási joga a marasztalásra irányuló kereseti kérelem vonatkozásában a felperes keresetösségi joga fennállása kérdésére nem terjed ki. Ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét kizárólag a keresetet érdemben elutasító döntés keretei között vizsgálta felül.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a tényállás megállapításához a bizonyítékokat okszerűen és logikusan mérlegelte, abban a felperesi fellebbezés szerinti téves értékelés nem található, és a meghozott érdemi döntése is megalapozott. A másodfokú bíróság egyetért azzal az elsőfokú ítéleti megállapítással, hogy a perben felmerült adatok alapján a felperes előadása szerinti biztosítási esemény bekövetkezését kétséget kizáró módon nem lehet megállapítani. Helyesen mutatott rá az alperesi fellebbezési ellenkérelem is arra, hogy a balesetben részes **(személy 2)** és **(személy 1)** helyszínen tanúsított magatartását a kiérkező rendőr, illetve baleseti helyszínelő egyértelműen nyugodtnak minősítette, így a felperesi fellebbezésben is csak esetlegesként említett stressz nyilvánvalóan nem befolyásolhatta a nyilatkozó feleket a baleset körülményeinek körülírásában. Tény, hogy **(személy 2)** és **(személy 1)** baleseti helyszíneléskor, majd az azt követő hatósági eljárásban tett nyilatkozatai egymással ellentmondásban álltak, és **(személy 2)** korábban tett nyilatkozatai ellentétben álltak jelen perben tett saját nyilatkozataival is. Ilyen körülmények között a balesetben részes felek személyes nyilatkozataiból egyértelműen a baleset bekövetkezésének oka, mechanizmusa nem tisztázható. Nyomatékkal mutat rá az ítéletábra arra, hogy amíg **(személy 2)** korábbi nyilatkozataiban maga is azt adta elő, hogy a **(személygépkocsi 1 típusa)** típusú gépkocsi irányváltoztatására az adott okot, hogy egy állat ugrott az autó elé, addig a jelen peres eljárásban tett nyilatkozata szerint az ütközés előtt nem észlelt semmilyen állatmozgást és zavaró körülményt, ami a haladást akadályozta volna. Eltérőek a nyilatkozatok a tűz keletkezésének és áttérjedésének módját illetően, és etekintetben sem a tűzvizsgálati jegyzőkönyv, sem pedig a perbeli tűzvizsgálati szakértő véleménye nem jelent olyan egyértelmű adatot, amely a felperesi állításokat a tűz keletkezésének okát illetően alátámasztaná.

A felperes fellebbezésében az elsőfokú bíróságnak azt rója fel, hogy a szakértői véleményt nem a maga összességében értékelte. Ezen felperesi állítással szemben éppen az állapítható meg, hogy a felperesi fellebbezés ragad ki szövegösszefüggéséből szakértői megállapításokat. A tűz keletkezésének időpontja nem perdöntő jelentőségű, és a fellebbezésben hivatkozott valószínűsíthető időpontot a szakértői vélemény is alátámasztja. Önmagában az a körülmény, hogy a motortérben keletkezhetett ottmaradt benzingőz folytán tűz, még nem teszi aggályossá azt a szakértői végkövetkeztetést, hogy a tűz okát a rendelkezésre álló adatok alapján egyértelműen megállapítani nem lehet, miután a vizsgált többféle

Megalapozatlan a műszaki szakértői kérdésekkel kapcsolatos alperesi fellebbezési hivatkozás is. Azt a rendelkezésre álló adatok alapján az elsőfokú bíróság is megállapította, hogy a **(személygépkocsi 1 típusa)** személygépkocsi tért át a menetirány szerinti bal oldali forgalmi sávba, és itt ütközött a **(személygépkocsi 2 típusa)** személygépkocsival. A szakértői vélemény 6.3. pont második bekezdésének megállapítása nem a **(személy 1)** által a szabálysértési eljárásban előadott balesetre vonatkozik, hanem a baleseti előzményre, azaz a szakértő csupán annyit állapított meg, hogy a baleseti előzmény, azaz valamely állat hirtelen felbukkanása ki nem zárható módon bekövetkezhetett. A 6.4. pontban tett és felperesi fellebbezésben idézett hivatkozás csak a szöveggörnyezet egészében értelmezhető, amelynek végkicsengése az, hogy habár a gépjármű frontvonalának sérülései a károkozói magatartással állhatnak okozati összefüggésben, a fellelhető egyéb sérülések egymásnak nem feleltethetők meg egyértelműen. Ilyen körülmények között pusztán a fellebbezésben hivatkozott indokok alapján az elsőfokú eljárásban felmerült bizonyítékok felülmérlegelésével nem lehet eltérő tényállást megállapítani, és a biztosítási esemény bekövetkezésével összefüggésben az elsőfokú ítéletben írtaktól eltérő megállapításokat tenni.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint is szükségtelen lett volna a felperes által kért további tanúk meghallgatása, figyelemmel arra, hogy a felperes sem állította, hogy e személyek a baleset bekövetkezését látták volna, arra pedig helyesen mutatott rá az elsőfokú bíróság, hogy az eddigi bizonyítás adatai és a szakértői vélemények a balesetet követő állapot rendelkezésre álló adatainak felhasználásával készültek. Mindebből nyilvánvalóan következik, hogy a tanúvallomások a tényállás tisztázásához semmiben nem járulhattak volna hozzá. A szakértői vélemény kiegészítése szintén indokolatlan lett volna, ugyanis a biztosítási esemény kétséget kizáró módon való bekövetkezése megállapíthatóságának hiányában a sérült **(személygépkocsi 1 típusa)** személygépkocsi értékének meghatározása a jogvita elbírálása szempontjából irreleváns. A „jármű bólintással” kapcsolatosan azért nem szükséges további bizonyítást lefolytatni, mert az elsőfokú bíróság által ítélezés alapjául elfogadott műszaki szakértői vélemény nem a gépjárművek magassági szintkülönbsége miatt vagy ennek okán állapította meg a gépjárművek sérüléseinek egymással való megfeleltethetlenségét. Helyesen mutatott rá az elsőfokú bíróság arra is, hogy a kirendelt szakértők a baleset körülményeivel összefüggésben a rendelkezésre álló adatok alapján, a feltett kérdésekre teljes körűen válaszolva adtak a balesetre vonatkozóan szakmai szempontból értékelő megállapításokat. Az egyes tényállási elemeket illető bizonytalanságok, és a balesetben részes felek előadása szerinti módon a baleset bekövetkezésének kizárhatósága miatt azonban a járművek magassági szintkülönbségének szakértői összehasonlítása nyilvánvalóan olyan eredményt nem hozhatna, amivel a felperesi előadás szerinti biztosítási esemény kétséget kizáró módon való bekövetkezése igazolható lenne.

Összességében a fentiek alapján a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság megalapozott érdemi döntését a Pp. 253. § /2/ bekezdése alapján helybenhagyta. A felperes a másodfokú eljárásban is pervesztes lett, ezért a Pp. 78. § /1/ bekezdése

alapján perköltség megfizetésére köteles, melynek összege áll az alperes jogi képviselőjével kapcsolatosan felmerült, és az ítéltábla által a 32/2003. (VIII. 22.) IM számú rendelet 3. § /2/ bekezdés a./ pontja, /5/ és /6/ bekezdése, valamint 4/A. § /1/ bekezdése alapján megállapított, az alperesi jogi képviselő másodfokú eljárásban kifejtett munkájára is tekintettel lévő, ÁFA-val növelt összegű ügyvédi munkadíjból. Az illetékfeljegyzési jog kedvezményében részesült felperes az 1990. évi XCIII. törvény 74. § /3/ bekezdése alapján alkalmazandó 6/1986. (VI. 26.) IM számú rendelet 13. § /2/ bekezdése, valamint 15. § /1/ és /3/ bekezdése alapján köteles a le nem rótt fellebbezési eljárási illeték megfizetésére.

Szeged, 2011. június 27. napján

Dr. Kissné dr. Koch Ágnes sk.	Dr. Simonné dr. Gombos Katalin sk.	Dr. Rakita Zsuzsanna sk.
a tanács elnöke	előadó bíró	táblabíró